

kaſtelse. Man behøver ikke at gaa længere end 19 Aar tilbage, tror jeg; thi naar man vil tænke ſig tilbage til det Tidspunkt, ſom jeg nævnte, vil man finde et Exempel — jeg ſkal ikke i dette Dieblif nævne hvor —, at et Flertal af en lovgivende Forſamling ſprængte den ved at reise ſig op og gaa ſin Vej, og dette ſtete, fordi Flertallet paafod, at der paa Valgliſterne var optaget Perſoner, ſom ikke havde de fornødne Betingelſer herfor, og at dette havde været afgjørende for Valgets Udfald. Om denne Paafand var rigtig, om den var ſandfærdig, eller om den var urigtig, er et Spørgsmaal, jeg ikke her agter i allermindſte Maade at komme ind paa; men jeg ſiger kun, at ſaaledes laa Sagen for, og denne Indvending blev fra vedkommende Regjerings Side dengang mødt med den Indſigelse, at Spørgsmaalet om, hvorvidt diſe eller hine Perſoner med Rette vare optagne paa Valgliſterne, var engang endelig afgjort, og det havde den lovgivende Forſamling ikke nogen Kompetence til at have nogen Mening om eller tage noget Henſyn til. En ſaadan Indvending kunde jeg ogſaa tænke mig blive fremsat i denne Forſamling. Naar de politiſke Bølger gaa høit, kan Meget ſke og Meget ikke ſke, ſom man ikke havde tænkt ſig forud. Naar det ſkal ſlaas faſt, at Kommunalbeſtyrelſerne have den endelige Beſtemmelse med Henſyn til, hvorvidt Perſoner, over hvis uberettigede Optagelse paa Valgliſterne der er ført Anke, ſkal ſtaa eller ikke, og naar dette Spørgsmaals videre Behandling i hvert Fald efter Valglovens § 18 ligger i Adminiſtrationens Haand, ſer jeg ikke, hvad der ſkulde være til Hinder for, at man ogſaa her i Salen ſkulde møde den Indvending, at det kunde blive ſagt med Henſyn til de Perſoner, ſom ſtaa paa Valgliſten, og over hvis Optagelse der er ført Anke: Om de ſkulde ſtaa der eller ikke, det er engang afgjort, og det har Folkethinget ikke Noget at ſige over. Jeg vil ikke gaa ſaa vidt, at jeg vil tænke mig, ſelv om de politiſke Bølger ſkulde gaa nok ſaa høit i denne Sal, at der nogenſinde fra Regjerings Side ſkulde blive ſagt noget Saadant, og at der nogenſinde fra de Autoriteters Side, ſom ſtøttede Regjeringen, ſkulde blive truffet ſaadanne Forholdsregler, at man med Fild opførte Perſoner paa Valgliſterne, ſom ikke havde Valgret; men jeg ſiger kun aldeles formelt, at naar man hævder en Fortolkning af Valgloven og Grundloven modſat den, jeg i dette Dieblif har forſvaret, er det muligt, at noget Saadant kan ſke. Jeg har ikke villet undlade at benytte Leiligheden til at omtale dette Spørgsmaal, fordi jeg tror, at det har en overordentlig ſtor Betydning eller idetmindſte kan komme til under viſe Eventualiteter at faae ſin ſtore Betydning. Til Slutning har jeg et Par venſtabelige Ord til det ærede Medlem for Viborg

Amts 4de Valgkreds (Holt). I ſit Foredrag igaar kom det ærede Medlem med en Ytring, hvis Ordlyd jeg ikke ſkal forſøge at referere, men en Ytring, ſom indeholdt ganſke den ſamme Tanke, ſom en lignende Ytring fra ham, ſom jeg hørte for kun ſaa Dage ſiden, en Ytring, ſom, ſaavidt jeg opfattede den rigtig, indeholdt om ikke den Paafand, ſaa dog den Formening, at, naar Jurister beſattede ſig med at fortolke en Lovbeſtemmelse, kunde man være ſaa temmelig overbevist om, at de fordreiede den iſtedetfor at fortolke den efter dens ſande Ord. Det var, ſom ſagt, ikke første Gang, naar det ærede Medlem igaar brugte en ſaadan Ytring. Derſom jeg vilde udkaſte en lignende — jeg tør ſige — Beſkyldning mod nogen anden Stand, det være ſig den geiſtlige eller hvilken man nu vilde tænke ſig, at de, naar de fortolkede Biblen eller hvad det nu ſkulde være, næmſt maatte mistænkes for at fordreie dens Ord og indlægge deri den Betydning, ſom de ville indlægge deri, uden at beſynre ſig om, hvad der var vedkommende Steds ſande Mening, tror jeg, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at en ſaadan Ytring fra min Side ikke vilde være paa ſin Plads. Jeg holder mig overbevist om, at det ærede Medlem, ſom hvis Meningsſtælle i de ſtefte Henſeender jeg beder ham om Tilladelse til at turde betragte mig, ikke ved ſin Ytring har havt til Henſigt paa nogen Maade at ſaare. Derom er jeg fuldſtændig overbevist, og ligeledes er jeg overbevist om, at det ærede Medlem med mig deler den Opfattelse, at enhver ærlig og oprigtig Stræben, i hvilket Jag den ſaa end er, fortjener, naar den er oprigtig og ærlig, Agtelſe. Jeg har heller ikke mindſte Grund til at tvivle paa, at det ærede Medlem deler min Opfattelse, naar jeg ſiger, at Enhver af os bør benytte ikke alene de Kundſkaber, ſom han ellers kan have, men ogſaa ſin ſærlige Jagdannelse til at bringe ſin Skærv med til det fælles Arbeide. Jeg forlanger ingen Autoritetſtro, tværtimod, jeg ſtiller den Fordring, at Enhver, ſom er virkelig ſagtyndig, ſkal forſtaa at fremſtille ſin Mening for de Iſke-Sagtyndige ſaaledes, at de klart kunne fatte og bedømme, om han har Ret eller ikke. Men dette, at Enhver af os paa ſit ſpecielle Omraade yder ſit Bidrag til, at vore Forhandlinger blive ſaa oplyſende, ſom de kunne og bør være, det er jeg fuldſtændig overbevist om, at det ærede Medlem er ganſke enig med mig i. Det var kun diſe Par Ord, jeg vilde ſige til ærede Medlem, idet jeg gjentager, at jeg holder mig fuldkommen overtødt om, at det ikke har været hans Henſigt med de Ytringer, jeg har paatalt, at ſaare.

Timestad: Ja, det Spørgsmaal, ſom den ærede ſidſte Taleſer fornemlig indlød ſig paa at